El passat madridista de Xavi Agustí

L'extècnic del Girona va jugar en dos filials del club blanc mentre estudiava Ciències Polítiques a Madrid

El passat madridista de Xavi Agustí

Història viva del futbol gironí.Xavi Agustí és molt conegut pel seu pas per les banquetes de Girona, Figueres, Banyoles o Olot [http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/06/coses-ben-fetes-tindrem-girona/850311.html]entre d'altres equips, però els més veterans també recorden o han sentit a parlar del Xavi Agustí futbolista. Un davanter que, a la dècada dels seixanta, va marcar bastants gols a Tercera Divisió amb el Girona. Segurament, però, menys gols dels que molts esperaven que acabés marcant aquell davanter de Banyoles que Ferdinand Daucik es va voler emportar del juvenil de l'Espanyol cap a l'Atlètic de Madrid.
Una greu lesió al genoll, «fent broma jugant a l'estiu a Banyoles», va acabar truncant aquell fitxatge i, en gran part potser també una carrera de més nivell en el món del futbol, però el que és menys conegut és que Xavi Agustí es va estar gairebé tres anys a Madrid. Recuperant-se de la lesió al genoll, estudiant Ciències Polítiques i entrenant-se i jugant amb dos filials del Madrid: el Plus Ultra i el Parque Móvil.

Xavi Agustí va començar a jugar a futbol a Banyoles, «però no amb el club, sinó en les penyes d'escolars que es formaven en aquella època, la meva era l'Atlètic Banyoles», fins que a setze anys va marxar a estudiar a Barcelona, a l'Escola Pia de Sarrià. «Jugant competicions escolars em va veure l'Espanyol, em van fitxar per al seu juvenil i també jugava amb la selecció catalana, amb la qual vam quedar campions d'Espanya», recorda Xavi Agustí que, poc abans d'acabar la seva etapa com a juvenil a l'Espanyol, va rebre una proposta per marxar a l'Atlètic de Madrid: «En Daucik, el que havia entrenat al Barça, m'havia vist jugat amb la selecció catalana i amb l'Espanyol i em volia l'Atlètic de Madrid, que ell estava entrenant».
Lògicament, l'Espanyol no el volia deixar marxar a Madrid, però Xavi Agustí sí que hi volia anar i va trobar la manera d'aconseguir-ho. Una via imaginativa, com les que després el farien conegut en la seva època d'entrenador al futbol català. «Jo havia acabat el preuniversitari a Barcelona i vaig dir que volia estudiar Ciències Polítiques, que en aquella època no es feia a a Barcelona, només a Madrid», recorda Agustí, que va demanar «un canvi de residència» que obligava l'Espanyol a donar-li la baixa. A Madrid, però, tot es va complicar. «Arribo allà i em diuen que Daucik no entrenarà l'Atlètic i, a sobre, m'havia lesionat aquell estiu a Banyoles jugant un partit de costellada».

Xavi Agustí no va tornar cap a Banyoles amb la cua entre cames. Va optar per seguir a Madrid. «És clar que em vaig posar a estudiar Ciències Polítiques, encara ara la podria acabar, que no em queden gaires assignatures...», deixa anar un Xavi Agustí que fins als 21 anys va viure, estudiar i jugar a futbol a Madrid. «No vaig poder fitxar per l'Atlètic, però el seleccionador universitari, que em coneixia d'haver-me vist jugar amb la selecció catalana, em va portar a jugar un campionat amb la selecció espanyola universitària a Lisboa; vam guanyar i jo vaig estar prou bé», explica Xavi Agustí que, un cop a Madrid, va poder-se entrenar amb el Plus Ultra,

el potent filial del Madrid a Segona Divisió: «Era un equip molt bo, en aquells anys hi vaig trobar Luis Aragonés, abans que anés a l'Atlètic, o en Llorens, un davanter de l'Olot que després jugaria a Primera Divisió amb el Betis». El genoll de Xavi Agustí, però, no era el mateix que el d'abans de la lesió i en aquells anys a Madrid el banyolí va jugar i va deixar de fer-ho en funció dels problemes que li donava el seu físic. Amb qui va jugar més partits va ser un altre equip de Madrid, el Parque Móvil, que era un filial del Plus Ultra que jugava a la regional madrilenya. «Era una competició forta, jugàvem contra tots aquests equips que ara veus a Primera i Segona de poblacions de prop de Madrid...».

Xavi Agustí va estar a Madrid entre els 18 i els 21 anys. «Va ser una molt bona època, anava a veure el Madrid, que llavors tenia Di Stéfano, Puskas, Kopa...; o a l'Atlètic, que també tenia molt bon equip». Però mai va deixar de tenir un peu a Banyoles. Fins al punt que assegura que, quan podia o quan el necessitaven va arribar a jugar partits amb el Banyoles. «Jugava a Madrid i a Banyoles al mateix temps aprofitant un malentès que hi havia amb el meu nom a les fitxes; a Madrid era Agustí Bosch de Mont i a Banyoles Agustí Boschdemont». Agustí assegura que sempre va estar a punt per ajudar el Banyoles quan els va fer falta. «Jugava amb ells per Setmana Santa, per vacances o quan podia, recordo que el meu avi em va pagar algun viatge perquè vingués a jugar amb el Banyoles».

Un cop tornat de Madrid, Xavi Agustí s'incorpora al Girona, a Tercera Divisió. Mai va fer el salt per jugar més amunt, amb l'única excepció de la temporada que va jugar a Segona Divisió amb el Melilla quan feia el servei militar a la ciutat nord-africana. «Vaig tenir alguna oportunitat per marxar. Recordo que quan vaig tornar de Madrid, Di Stéfano em va veure jugar un partit amb el Girona contra l'Europa i li va comentar a un representant si jo voldria tornar a Madrid, però vaig dir que no. En aquells temps, a la Primera Divisió no hi havia tants diners com ara. Teníem l'experiència d'en Lluís Coll al Barça, on tampoc guanyava gaires més diners que nosaltres al Girona».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/03/17/passat-madridista-xavi-agusti/901833.html?utm_source=rss